

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

visning overtaget af det offentlige, er jo alt sammen saa lige til, at jeg ikke synes, det kræver ret megen Oplysning.

Men altsaa, de to ærede Partier har ment fremdeles at maatte fastholde Modstanden mod denne Reform, og det er der vel sagtens ikke noget at gøre ved. Vi maa saa se, hvorledes det arter sig i det andet høje Ting. Men hvis det fremdeles er Hensigten at begrave denne internationale Lovgivning, hvorved det offentlige skal overtage Arbejdsanvisningen for disse Arbejdere, er det jo rimeligt paa ny at optage det Spørgsmaal, om ikke en Tilknytning til den gratis kommunale Arbejdsanvisning bør etableres baade for Officerer og Mandskab.

Bouet: Den højtærede Minister vidste ikke, hvilke Motiver Rederne havde haft til at anbefale det foreliggende Forslag, og jeg maa ganske slutte mig til Ministeren. Jeg aner heller ikke, hvorfor de har gjort det, men jeg gaar ud fra, at der maa være en vis Velvillie overfor Ministeriet, for i sin Tid, da der var nedsat en Kommission, som behandlede dette Spørgsmaal, gik Redernes Repræsentanter mod Forslaget og karakteriserede det som unødvendigt og mente ikke, at denne Lov vilde virke paa en saa tilfredsstillende Maade som den nuværende Ordning. Derfor kan jeg sige ligesom den højtærede Minister, at jeg kender ikke Motiverne, og jeg kan ikke tænke mig til dem, og derfor gik jeg ud fra, at man havde faaet en vis velvillig Indstilling overfor det højtærede Ministerium.

Den højtærede Minister udtalte med Hensyn til Spørgsmaalet om Skibsofficererne, altsaa baade Styrmand og Maskinmestre, at han havde stillet sig velvillig, saaledes at de kunde faa Lov til at bibeholde den nuværende Pladsanvisning, men at han af Hensyn til Konventionen, som ikke maatte brydes, maatte gaa imod det Ønske, som jeg nærede, og som jeg har søgt at bringe frem i Udvalget. Jeg maa sige, at jeg forstaaer ikke rigtig den højtærede Ministers Udtalelse om, at Konventionen skulde brydes. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister erindrer Konventionens Artikel 9, hvori det hedder, at det bliver hvert Lands Sag at beslutte, om det med Hensyn til Dæksbefalingsmænd og Maskinbefalingsmænd vil træffe lignende Bestemmelser som i nærværende Konvention nævnt eller ej.

Altsaa man har i Folkenes Forbund været opmærksom paa, at det kunde være naturligt og rimeligt at holde Skibsofficererne udenfor denne Konvention, og derfor har man i Konventionen indsat en Bestemmelse, som medfører, at hvert Land kan tage Bestemmelse om, hvorvidt man vil eller ej. Denne Bestemmelse gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister kender, men det lyder ganske vist underligt, hvis han har det Kendskab, at han saa udtaler sig her fra Talerstolen, som han har gjort i Dag, thi Regeringen har det altsaa i sin Magt at kunne undtage de Kategorier af Søfarten.

Ministeren havde jo stort Kendskab til, hvilke Lande der havde ratificeret denne Overenskomst. Saa har Ministeren sikkert ogsaa Kendskab til, at i Sverige, vort Naboland, som Ministeren ogsaa nævnte, har man tiltraadt Konventionen for en halv Snes Aar siden, kort efter at den kom frem, og der har man netop undtaget Skibsofficererne — netop det, jeg ønsker, og som jeg gerne vil føre Forhandling om —, og Organisationerne har Pladsanvisning og gaar direkte til Mønstringsbestyrelsen.

Derfor er det mig fremdeles uforstaaeligt, at den højtærede Minister kan udtale sig, som han gør det her i Dag. Det kunde tyde paa, at den højtærede Minister ikke rigtig havde læst Sagen igennem, inden han mødte her paa Talerstolen.

Munch-Petersen: Der synes at herske nogen Uklarhed over, hvorfor Rederiforeningen har kunnet anbefale et saadant Lovforslag, men det er jo i og for sig ganske rimeligt, ikke blot paa Grund af den almindelige Velvillie, som Rederiforeningen utvivlsomt maa nære overfor den siddende Regering, men ogsaa paa Grund af, at dette Lovforslag jo netop ikke opfylder de Krav, som Arbejderne i Øjeblikket kæmper for, nemlig Kravet om, at Arbejdsanvisningen ledes af Arbejderne, og at den foregaar efter Tur, efter Arbejdsløshedsperiodens Længde, altsaa saaledes at man efterhaanden, som man har været arbejdsløs en vis Periode, dermed ogsaa har Ret til at komme i Arbejde. I dette Lovforslag fastslaas det jo udtrykkelig, at Rederne frit kan udvælge, og det opfylder altsaa ikke Arbejdernes Krav paa dette vigtige Omraade, det Omraade, hvor Kampen netop staar. Derfor kan det ikke undre, at Rederiforeningen har kunnet stille sig velvillig overfor Bestemmelser som dem, der findes i det foreliggende Lovforslag.